

- 9) (1) Utgör beslut (EU) 2016/1250⁽⁴⁾ (nedan kallat beslutet om skölden för skydd av privatlivet) vid tillämpningen av artikel 25.6 i direktivet, ett konstaterande med allmän giltighet som är bindande för dataskyddsmyndigheter och medlemsstaternas domstolar, vilket innebär att Förenta staterna säkerställer en adekvat skyddsnivå i den mening som avses i artikel 25.2 i direktivet, till följd av dess interna lagstiftning eller de internationella förpliktelser som landet har ingått?
- (2) Om så inte är fallet, vilken betydelse, om någon, har beslutet om skölden för skydd av privatlivet vid bedömningen av om de garantier som föreskrivs för uppgifter som överförs till Förenta staterna enligt beslutet om standardavtalsklausuler är adekvata?
- 10) Mot bakgrund av vad som fastställts av High Court med avseende på amerikansk rätt, säkerställer en ombudsman för skölden för skydd av privatlivet enligt bilaga A till bilaga III i beslutet om skölden för skydd av privatlivet tillsammans med den befintliga rättsordningen i Förenta staterna att Förenta staterna tillhandahåller ett rättsmedel för registrerade vars personuppgifter överförs till Förenta staterna enligt beslutet om standardavtalsklausuler som är förenligt med artikel 47 i stadgan?
- 11) Utgör beslutet om standardavtalsklausuler ett åsidosättande av artiklarna 7, 8 och/eller 47 i stadgan?

- ⁽¹⁾ Kommissionens beslut 2010/87 av den 5 februari 2010 om standardavtalsklausuler för överföring av personuppgifter till registerförare etablerade i tredjeland i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG (EUT L 39, 2010, s. 5).
- ⁽²⁾ Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2016/2297 av den 16 december 2016 om ändring av beslut 2001/497/EG och 2010/87/EU rörande standardavtalsklausuler för överföring av personuppgifter till tredjeländer och till registerförare etablerade i tredjeländer i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG (EUT L 344, 2016, s. 100).
- ⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281, 1995, s. 31).
- ⁽⁴⁾ Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2016/1250 av den 12 juli 2016 enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG om huruvida ett adekvat skydd säkerställs genom skölden för skydd av privatlivet i EU och Förenta staterna (EUT L 207, 2016, s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)
(Förenade Kungariket) den 14 maj 2018 – Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs
mot The Chancellor, Masters and Scholars of the University of Cambridge**

(Mål C-316/18)

(2018/C 249/22)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division)

Parter i det nationella målet

Klagande: Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Motpart: The Chancellor, Masters and Scholars of the University of Cambridge

Tolkningsfrågor

- 1) Ska åtskillnad göras mellan transaktioner som är undantagna från mervärdesskatteplikt och transaktioner som inte faller inom tillämpningsområdet för mervärdesskatt vid fastställandet av om avdragsrätt föreligger för mervärdesskatt som utgått på sådana transaktioner?

- 2) När förvaltningsavgifter endast utgår för investeringsverksamhet som inte faller inom tillämpningsområdet för mervärdesskatt, är det då ändå möjligt att finna ett nödvändigt samband mellan dessa kostnader och den ekonomiska verksamhet till vilken de investeringsintäkter som genererats genom investeringarna bidrar, så att avdrag för den ingående mervärdesskatten kan göras på grundval av arten och omfattningen av den utgående ekonomiska verksamhet för vilken det föreligger avdragsrätt för mervärdesskatt? I vilken utsträckning ska hänsyn tas till de syften som de genererade intäkterna ska användas för?
- 3) Ska åtskillnad göras mellan mervärdesskatt på transaktioner vilka ska tillföra kapital till en verksamhet och mervärdesskatt på transaktioner som ger upphov till löpande inkomster, som skiljer sig från löpande inkomster vilka härrör från utgående ekonomisk verksamhet?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Court of Appeal (Irland) den 17 maj 2018 – Hampshire County Council mot C.E., N.E.

(Mål C-325/18)

(2018/C 249/23)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

Court of Appeal

Parter i det nationella målet

Klagande: Hampshire County Council

Motpart: C.E., N.E.

Tolkningsfrågor

- 1) I en situation där det påstås att barn olovligen har förts ut från det land där de har sin stadigvarande hemvist av sina föräldrar och/eller andra familjemedlemmar i strid med ett domstolsavgörande som en offentlig myndighet i den staten utverkat, får nämnda myndighet då ansöka om verkställighet av ett domstolsavgörande vari det förordnas att barnen ska återföras till denna stat hos domstolarna i en annan medlemsstat enligt bestämmelserna i kapitel III i rådets förordning (EG) nr 2201/2003 ⁽¹⁾? Eller skulle detta innebära ett otillbörligt kringgående av artikel 11 i den förordningen och av 1980 års Haagkonvention eller på annat sätt innebära rättsmissbruk från den berörda myndighetens sida?
- 2) I ett mål som gäller verkställighetsbestämmelserna i rådets förordning (EG) nr 2201/2003, är det tillåtet att förlänga en frist såvitt gäller tillämpningen av artikel 33.5 när fristen överskridits med mycket kort tid och en förlängning av fristen skulle ha beviljats enligt nationella processuella regler?
- 3) Utan att det påverkar svaret på fråga [2] önskas svar på följande fråga: I en situation där en utländsk offentlig myndighet för bort barnen från en medlemsstat, vilket utgör själva tvisteföremålet, med stöd av ett beslut om verkställighet som gjorts *ex parte* enligt artikel 31 i rådets förordning (EG) nr 2201/2003 och detta sker innan föräldrarna delgetts beslutet – vilket därmed berövar dem möjligheten att ansöka om uppskov med verkställigheten av ett sådant beslut i väntan på att ett överklagande prövas – ska ett sådant agerande anses som en kränkning av föräldrarnas rättigheter enligt artikel 6 i Europakonventionen eller artikel 47 i stadgan med följd att en förlängning av fristen (såvitt gäller tillämpningen av artikel 33.5 i förordningen) bör beviljas?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 2201/2003 av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldrans ansvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000 (EUT L 338, 2003, s. 1)